

DÉLMAGYARORSZÁG

A termelők kezébe került a szegedi paprikabeváltó

200 százalékot termel Tóth Ernő rohammunkás

Szeged lesz az európai étszója-gyártás központja

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPILAPJA

V. évf. 38. sz.

ARA 60 FILLER

Szeged, 1948 febr. 15 Vasárnap

A Szovjetunió békepolitikája és a magyar külpolitika

Nem lep meg senkit, hogy a magyar köztársaság elnöke és kormányának vezetői elutaztak Moszkvába, hogy barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási egyezményt kössenek a Szovjetunióval. Nem meglepetés, mégis nagy öröm demokráciánk nagy sikere, hogy alig pár évvel a Szovjetunió ellen indított igazságtalan háboru befejezése után baráti szerződést köthetünk a győző állammal.

Nem lennének azonban öszinték magunkhoz és nem lennének igazságosak a Szovjetunióhoz, ha mindjárt előljáróban le nem szögeznénk, hogy ez a nagy jelentőségű diplomáciai tény elsősorban a Szovjetunió következetes békepolitikájának köszönhető. Három évvel ezelőtt, amikor a Vörös Hadsereg csapatai megjelentek a Kárpátok bércein, amikor elfoglalták a németektől Debrecen, már tudtuk: ez a hadsereg nem mint hódító, hanem mint felszabadító érkezik országunkba. A Vörös Hadsereg megszerződött bennünket a náci Feldweibel zsarnokságtól, de ugyanekkor Szilasitól és a feudális-tökés Horthy-uralomtól is. Sokak előtt érthetetlennek tűnt fel a Szovjetunió nagylelkűsége, de nem azok előtt, akik ismerték a Szovjetunió céljait, megalakulása óta következetesen folytatott békepolitikáját.

Messze vezetne a multba, ha elmondanánk, hogy a náci veszély feltűnésének idején hogyan deklarálta Litvinov, a Szovjetunió külügyi népbiztosa a Népszövetségben a Szovjetunió figyelmeztetését: „a béke egy és oszthatatlan és hogyan igyekezett akkor a Szovjetunió a békeszerető népek egytáborba való tömörítésével és a fasiszta imperializmus elszigetelésével megmenteni a békét. Részletezés helyett mondjunk itt el, mi az oka a Szovjetunió békepolitikájának. Mutassunk rá arra, ami a Szovjetuniót megkülönböztette a multban és ma is minden más nagyhatalomtól. A különbség nyilván a politikai és gazdasági rendben van. Míg az Egyesült Államok és Anglia — pár évvel ezelőtt Németország is így tett — látszólagos kultatnak piacok után, fegyveres erejüket felhasználják gazdasági térhódításuk céljaira, korlátlan gazdasági hatalmukat más nemzetek függetlenségének rovására akarják megvalósítani, a Szovjetunióknak nincs szüksége idegen piacokra, más népek kizsákmányolására. Az amerikai, angol imperializmus számára megoldhatatlan az a nagy ellentét, ami a belső piacok kiszélesítése és a munkás bérének csökkentése között van. A magánhaszonra, a nagy gazdasági egykezek profiljára kermelő társadalom nem képes a munkás bérének emelésével a belső fogyasztó piacot kiszélesíteni, ezért a külföldön keres megoldást, gyarmatokat akar. Exportálunk, vagy meghatunk — ez a jelszavuk. A Szovjetunió megszüntette a magánhasznu termelést. Termégygazdálkodásának célja a tömegek életszínvonalának a felemelése, a termelés növekedésével párhuzamosan növekszik a munkabér, a belső piac, a jólét. A Szovjetuniót nem fenyegetik az anarchikus túltermelésből fakadó válságok, munkanélküliség. A Szovjetunió népeinek nemzetközi érdeke csak az, hogy háborítatlanul termeljenek, gyarapodhasson. A Szovjetunió békét akar, mert a békében népeinek boldogulása biztosítva van.

A szovjet külpolitika arra törekszik, hogy maga köré gyűjtse, szövetségesül megnyerje azokat az országokat, népeket, amelyeket szintén nem vezetnek támadó szándékok, amelyeket ellenkezőleg veszélyeztet a kapitalista imperializmus. A Szovjetunió a béke megvédése céljából szövetségre lép azokkal a népi demokráciákkal, amelyek a nagy háborus pusztítások után azt tűzték ki célul, hogy tervszerűen, a dolgozó tömegek életszínvonalának fokozatos emelésével, a magánérdek háttérbe szorításával hazájukat újjáépítsék. Azokkal az országokkal szövetkezik, amelyeknek legfőbb érdeke, hogy nyugalomban, békében végrehajtsák az újjáépítés nagy művét, a két-három-öt évre előre megszabott államgazdasági, országépítő terveket. Azokkal az országokkal köt segítségnyújtási egyezményt, amelyek felismerik a kapitalista imperializmusban rejlő veszélyt, a fasiszmus újjáéledését akár Németországban, akár másutt.

A Szovjetunió békepolitikáját nem vezeték faji szempontok. Azok, akik a szláv nemzetek fenyegető blokkjáról, új pánszlávizmusról beszéltek, ma látják, hogy a Szovjetunió nem tesz különbséget szláv és nem szláv országok között, győzők és legyőzöttek között; a szovjet külpolitika egyetűli és kizárólagos vezértonala a béke erőinek tömörítése az imperialista háboru veszélye ellen.

A magyar nép érdekei ma közősek a Szovjetunió népeinek érdekeivel és minazokéval, akik zavartalanul, békésen akarják építeni országukat. A magyar külpolitika, a kormány és különösen Molnár Erik elvtársunk irányítása mellett, felismerve az ország alapvető érdekeit, csatlakozik a Szovjetunió és a többi békeszerető nemzetek táborához. Nem a földrajzi helyzet, hanem a béke megőrzésének feladata az, ami a kormányt arra készíti, hogy Moszkvába utazék és elfogadja a baráti kezet, amelyet feléje nyújtanak. Szemeik előtt egy egyszerű kép lebeg: a világnak ezen a részén a nyugalom és béke vidám légkörében csengjen a kalapács, zugjon a kasza, megrakott teherautók forduljanak ki a gyárkapukból, az aranyzemű buza ömöljék a hambárokba, emelkedjen a népek jóléte. Ebben a nagy és szép ügyben járnak ma Moszkvában országunk vezetői, ezért örül szívőbi a magyar nép ennek az utnak.

F. L.

Kádár János elvtárs:

A jobboldali szociáldemokraták a munkásosztály határozott fellépésének akadályai

Kádár János elvtárs, országgyűlési képviselő a két munkáspárt közös csepeli aktiváján beszédet mondott. Megállapította, hogy a demokrácia fejlődésének biztosítására döntő jelentőségű a szilárd egységes munkásosztály. A munkásosztály egységének és határozott fellépésének akadályai a Szociáldemokrata Pártban lévő jobboldal. Elmondotta, hogy amikor a magyar nép felháborodása következtében napirendre került a Pfeiffer-párt feloszlatása, akkor a koalíció pártjai valamennyien hozzájárultak ehhez, de a Szociáldemokrata Párt döntése csak hajnali fél háromra született meg, sok sürgetés után. A jobboldali csepeli szociáldemokraták munkásellenes tevékenységére példaképp elmondotta, hogy a csepeli munkásságáldozatkészsége árán felépített iskolát átadták a szerzeteseknek, az igazolásoknál a régi

munkásnyuzókat védelmezték és küldöttséget szerveztek, amely a Gazdasági Főtanács feloszlását követelte, tehát ugyanazt, amit Sulyokék és Pfeiffer.

— Minderre csak úgy kerülhetett sor — mondotta —, hogy a csepeli munkásság sorában nagy befolyásra tettek szert a nagytőke ügynökei: a jobboldali szociáldemokraták. Ott volt például Kelemen Gyula, aki mint a kommunista ellenség bajnoka, a magyar munkásság barátjának tüntette fel magát

és közben kiderült róla, hogy 40 millió forinttal károsította meg a magyar demokráciát. Ennek az állapotnak meg kell szűnnie. A két munkáspárt összekötőbizottsága megállapította, hogy a jobboldali elemeket el kell távolítani a magyar munkásmozgalomból. Ez azt jelenti, hogy a jobboldal főképviseleit ki kell zárni a Szociáldemokrata Pártból. Csak így teremthető meg a két munkáspárt összefogása és csak így biztosítható a magyar népi demokrácia jobb fejlődése.

Hétfőn reggel érkezik a magyar kormányküldöttség Moszkvába

Tildy Zoltán köztársasági elnök és Dinnyés Lajos miniszterelnök vezetésével a Moszkvába utazó magyar kormányküldöttség pénteken este elindult a Nyugati-pályaudvarról.

A Moszkvába utazó Tildy Zoltán köztársasági elnököt és a magyar kormányküldöttséget a magyar-szovjet határon a Szovjetunió kormányának küldöttségével különvonal várta. A küldöttség vezetője, Gorkin, a Szovjetunió legfelsőbb tanácsa elnökségének titkára a szovjet kormány nevében meleg szavakkal üdvözölte Dinnyés Lajos miniszterelnököt és a kormányküldöttség tagjait és tárgyalásaikhoz sok szerencsét kívánt.

Dinnyés Lajos miniszterelnök megköszönte a szívélyes fogadtatást. Ezután Gorkin a szalonkocsiban üdvözölte Tildy Zoltán köztársasági elnököt és hitvesét, akiket átkísért a várakozó különvonaton rendelkezésükre fenntartott szalonkocsiba. Az átszállás után nyomban elindult a különvonat Moszkva felé, ahová hétfőn délután érkezik meg.

A minisztertanács engedélyezte a szegedi Délkeleteurópai Vásárt

Mint jelentettük, a minisztertanács engedélyt adott arra, hogy Szeged Délkeleteurópai Ipari Vásár címmel és jelleggel rendezhesse meg idei nyári nagy kiállítását. Nagy jelentőségű ez a döntés, mert az eddigi rendezések értelmében csak Budapestnek volt joga nemzetközi vásár rendezésére. A minisztertanács megértő határozata azt célozza, hogy a határmenti Szeged a szomszédos államok kulturális, ipari és kereskedelmi találkozója legyen.

kamarai főtitkárral és dr. Cserzy Mihály ügyvezető titkárral is. A tanácskozások folyamán Anker György, aki az európai vásárok tapasztalt szakértője, több jótanácsot adott a szegedi vásárendezésnek és biztosította Szegedet arról is, hogy a nyári vásárt a maga teljes erejével támogatni fogja.

Háy László tartott előadást az MKP politikai akadémiáján

A Magyar Kommunista Párt politikai akadémia sorozata hétről hétre mind nagyobb tömegeket vonz a városháza közgyűlési termébe, hogy a politikai, gazdasági, kulturális élet kiválóságainak magas színvonalu előadását meghallgassák. Pénteken délután 6 órakor hatalmas érdeklődés mellett Háy László, a Nemzeti Bank elnöke tartott lebilincselő előadást „Kelet és Nyugat szerepe a magyar politikában» címen.

lamokra kell gondolnunk, melyek nem állnak ugyan szocialista rendszerben, de már a szocializmus felé tartanak. Mi azokhoz tartozunk, akik kiváltak az imperialista rendszerből és a szocializmus felé vettük az irányt.

A statisztikai számokkal mindvégig alátámasztott előadás keretében áttekintő képet kaptunk a magyar gazdasági viszonyokról, illetve Magyarországnak a külföldi államokkal való gazdasági viszonyáról. Színesen vázolta az előadó a magyar gazdasági viszonyok fejlődését és hatáson éreztette azt a két különböző irányt, amely Keleten és Nyugaton fejlődik és fejlődőben van.

A nagy tetszéssel fogadott előadáshoz Tömörkény István, a Szegedi Kender-, Len- és Jutáipar Rt. igazgatója szőlt, aki mindenben egyetértett az előadóval. Több hozzászólás után Háy László válaszolt a felszólalásokra, majd dr. Sztodolnik László bezárta a jólsikerült politikai akadémiát.

Nagyobb sulv a munkásbírósnak!

Szegedi munkásbírák nyilatkozata

A szegedi munkásbírák a szegedi Szakmaközi Bizottságnál értekezletre gyűltek össze. Az értekezleten egyhangulag megállapították, hogy az illetékesek az utóbbi időben mind gyakrabban kísérelték meg azt, hogy a nagyobb és súlyosabb gazdasági bűncselekmények tárgyalását a munkásbírák kezéből kivegyék és csak az apróbb bűncselekmények tárgyalásait bízzák rájuk. Ez azt a látszatot kelti, mintha a súlyosabb bűncselekmények elkövetőit a munkásbírósnak szigorú és igazságos ítélkezése alól ki akarnák vonni és enyhébb ítéletet kiszabó bíróssággal akarnák ügyüket letárgyaltatni.

Felhívják továbbá az illetékesek figyelmét arra, hogy sokan vannak olyanok, akik az utóbbi időben gazdasági bűncselekményért el lettek ítélve, de még ma is szabadlábon vannak. Követelik, hogy csak azokat az elítélteket helyezék ideiglenesen szabadlábra, akik kellő módon igazolni tudják, hogy egészségügyi okokból erre szükségük van.

Ha a fentemlített esetek továbbra is megismétlődnek, úgy kénytelenek lesznek azokról a dolgozók előtt beszámolni és erre a körülményre figyelmüket felhívni.